

je posrečilo dne 8.4.1999 ob robu gričevja pri Koprivnici (Podravina), ko sta dva (2) klicoča samca neutrudno razveseljevala zbrane udeležence delovne skupine za Dravo in Muro. Skovika sta klicala ob gostilni, tako da se je pisana mednarodna družčina zbranih kolegov skoraj do zadnjega naslišala obeh skovikov.

Borut Štumberger, 2282 Cirkulane 41

VELIKI SKOVIK *Otus scops*

Eurasian Scops Owl – four calling individuals along the northern margins of Jovsi in the morning of June 14th 1998 (Lower Sava basin, SE Slovenia)

Na skupščini DOPPS v začetku leta 1998 sem poslušal predavanje Boruta Štumbergerja o rezultatih in izkušnjah štajerskih ornitologov s štetjem velikih skovikov na Goričkem in se takoj navdušil. Ker sem predvideval, da bi lahko veliki skovik, ta naša edina sova selivka, gnezdil na Kozjanskem, sem sklenil to preveriti. Dne 13.6.1998 sem s soprogo Jolando obiskal gledališko predstavo na prostem v Šentvidu pri Planini pri Sevnici. Po prijetnem kulturnem doživetju sva se okrog 23. ure lotila raziskovanja velikega skovika po Kozjanskem. Uporabila sva enako metodo, kot je bila uporabljena na Goričkem, le da sva se ustavljala na večjih razdaljah, okrog kilometra do dveh. Poslušala sva minuto, dve, nato predvajala posnetek velikega skovika kakšni dve minuti ali tri, nato pa spet prisluškovala v temo. Ob cesti Lesično, Kozje, Podsreda, Bistrica ob Sotli vse do Bizeljskega na žalost nisva slišala nobenega skovika. Južno ob Bizeljskega, pri tabli, ki označuje konec naselja Stara vas, naju je presenetil kosec *Crex crex*, ki se je neutrudno oglašal iz zamočvirjenega travnika pod cesto. Vedela sva, da veliki skoviki gnezdiijo v Jovsih, zato sva prek Kapel zapeljala mimo Jereslavca proti Sotli (severno obrobje Jovsov). Na močvirskih travnikih južno od zaselka Bregansko sva zaslišala prvega velikega skovika in nato še dva, ki sta se odzvala na glasove, skupaj torej tri (3) osebk. "Trio scops" nama je polepšal nočno avanturo. Kasneje sva se zapeljala še do vasi Rakovec. Na poti nazaj proti Jereslavcu pa sva izzvala še enega (1) velikega skovika, ki se je prav burno odzval na posnetek.

Marjan Gobec, Zidani most 28 a, 1432 Zidani most

VELIKI SKOVIK *Otus scops*

Eurasian Scops Owl – seven calling males (group of 3 plus 4 individually) in central part of Jovsi on May 16th 1999 (Lower Sava basin, SE Slovenia)

S kolegom Dušanom Klenovškom sva sklenila, da bova preiskala vinorodna južna pobočja med Krškim in Bizeljskim, kjer sva pričakovala, da bova našla in popisala kakšnega gnezdečega velikega skovika. Izbrala sva noč med

15. in 16.majem 1999 in okrog 23. ure začela obhod po gričkih od Krškega prek Zdol, Zg. Pohance, Arnovega sela, Artiča, Dečnega sela, Globokega, Bojsnega do Kapel. Delala sva po metodi, kot so jo uporabili štajerski ornitologi na Goričkem. Na najino veliko žalost se pričakovanja niso uresničila, saj nisva slišala niti enega velikega skovika. Na koncu sva raziskala še Jovse med Velikim Obrežem in Jereslavcem (osrednji del Jovsov), kjer pa sva v najino veselje vendarle lahko poslušala skupino treh (3) klicočih velikih skovikov in še štiri (4) posamične klicoče osebk.

Marjan Gobec, Zidani most 28 a, 1432 Zidani most

VELIKI SKOVIK *Otus scops*

Eurasian Scops Owl – a run over individual in grey phase on road in the suburb of Maribor on September 8th 1999 (NE Slovenia)

Dne 8. 9. 1999 zjutraj je na Zrkovski cesti v Mariboru Gabrijela Vrbančič našla sveže povoženega velikega skovika. Dobro ohranjeni kadaver sem dobil še isti dan, šlo je za sivo varianto velikega skovika. Podatek je zanimiv zaradi kraja najdbe, govori pa tudi v prid dejstvu, da promet vpliva na povečano smrtnost sov pri nas.

Damijan Denac, Pintarjeva 14, 2000 Maribor

VELIKA UHARICA *Bubo bubo*

Eagle Owl – for 15 minutes "bathing" in rain on the top of pine by alternately exposing its lower part of the wing and the armpit while leaning towards the opposite side of the body – Vodenjak Bay on the island Iž on August 14th 1996 (Central Dalmatia, Croatia)

Dalmacija in hrvaški otoki so znani kot območje z mnogimi gnezdečimi pari velikih uharic, zato srečanje s to sovo v teh krajih niti ni taka redkost. Avgusta 1996 smo s sorodniki pluli z manjšo ladjo po srednji Dalmaciji v okolici Zadra. V uvali Vodenjak na otoku Ižu smo se zasedrali 14. 8. 1996 in tam prebili noč. Naslednje jutro nam vreme ni bilo najbolj naklonjeno, saj je deževalo in dan ni bil videti kdovekako obetaven. Sam sem se zato namestil nekje na krovu in z daljnogledom prečesaval obalo in otok, ki ga je poraščal gozd alepskega bora *Pinus halepensis*. Mojo pozornost sta pritegnili dve (2) kmečki lastovki *Hirundo rustica*, ki sta silovito obletavali vrh enega izmed drev. Nisem se mogel načuditi, kaj za vraga ju je popadlo, da se s takšno vneto zaganjata v ta bor. Kmalu sem ugotovil, kaj je njun kamen spotike. Vrh drevesa, v katerega sta se zaganjali, pravzaprav sploh ni bil vrh drevesa, pač pa velika uharica, ki se je nastavljala deževnim kapljam. Sova se ni pustila zelo motiti od drobnih lastovk in je mirno čepela na borovcu. Potem pa se je ulilo kot iz škafa. Lastovki sta odleteli, uharica pa je